"Ürəkdən gəlməsə, sözdə güc olmaz"

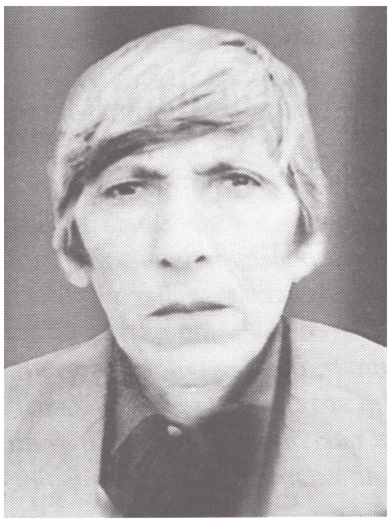

Zeynalabdin NOVRUZOĞLU,
Naxçıvan, Kəngərli rayonu,
Xok kəndi

(Ł ` ª ø)

Göyərçinlər ünvanına yetişdi.
Dimdiyindən iki qara xal düşdü.
Haq-ədalət kəlmə-kəlmə görüşdü.
Sözlərin qəlbimdən axdı da keçdi,
Durnalar yan-yana baxdı da keçdi.

Keçən günlər tel-tel oldu gözümdə,
İllər axdı, bir sel oldu gözümdə,
Seldə üzən bir yarpağam özüm də,
Yolum hara, mənzil harda..? Bilmirəm.
Yazdı, yaydı, qışdı, qardı - bilmirəm...

Asif Atəşlini yada salırsan,
Yoxluğuna ağı deyib, anırsan.
Qədir bilməyinlə yadda qalırsan,
Yaddaşımız dost səngəri, qaladı,
Bu dünyanın sonu dərddi, bəladı...

Ustad şairimiz gənclik çağında,
Çinara söykənib "Xəzan bağı"nda,
O, qədrini bilir hər yarpağın da,
Çox yaraşır budaq kökə, kök budağa,
Sözü, özü bəzəkdi bu torpağa!

Yaşa, qardaş, Allah səni qorusun!
Əzrail adını tamam unutsun.
Bulağa qarış ki, bulaq durulsun,
Biz səndə duruluq, saflıq görmüşük,
Elə o saflığa əsir düşmüşük...

GƏRƏK MƏNDƏN QABAQ SƏN ÖLMƏYƏYDİN...

˚Ł ŁŒ ª łß Ł
Ł ı Ł æŁ

Növbə mənimkiydi, nə üçün etdin?
Sən məndən qabağa nə üçün keçdin?
Əcəl şərbətini doldurub içdin,
Gərək məndən qabaq sən ölməyəydin.

Demişdim, öləndə məni yuyarsan,
And da vermişdim ki, az ağlayarsan.
Bilməzdim, bunları tez unud1 arsan,
Gərək məndən qabaq sən ölməyəydin.

Ölüm haqdır, vədəsi var, vaxtı var.
Öz vaxtında ölənlərin baxtı var.
İndisə olmuşam sənə qibləkar,
Gərək məndən qabaq sən ölməyəydin.

Ümidlərim, arzularım oldu puç,
Uç onun dalınca, xəyallarım, uç.
Səndən sonra yaşamağım suçdu, suç!
Gərək məndən qabaq sən ölməyəydin.

Yaralı şahinəm - qanadı qırıq,
Arxamı itirdim, təkləndim artıq.
Gəlirəm qarşıla, qardaş, yola çıx.
Gərək məndən qabaq sən ölməyəydin.

DAĞIN ARXASINDA DAĞ OLMAYANDA

Yel əsər, başından papaq götürər,
Sel oyar, dibindən yataq götürər,
Sağa-sola baxıb köksün ötürər,
Dağın arxasında dağ olmayanda.

Dərələr dolaşar ayaqlarına,
İldırım od ələr qayalarına,
Çiçək məlhəm olmaz yaralarına,
Dağın arxasında dağ olmayanda.

Qartallar zirvədən-zirvəyə qonmaz,
Durnalar yan keçər, halını sormaz.
Dağ miskin görünər, dağlar ucalmaz,
Dağın arxasında dağ olmayanda.

SÖZ DƏ METAL KİMİ...

Söz də metal kimi - öz karxanası,
Hər kəsin öz sözü, söz karxanası.
Sözün bir üzü var, bir də arxası,
Elə arxasında olur mənası.

Beləsi də gərək bişə kürədə,
Ürəyin alovu onu əridə,
Zindan üstdə çəkic döyə, bərkidə,
Dəmirləşə, poladlaşa söz gərək,
Belə sözün hücumuna döz görək...

Qızılından, gümüşündən heç olmaz,
Qara pulla yolu kəsmə, keç, olmaz,
Ürəkdən gəlməsə, sözdə güc olmaz,
Ürəkli söz arxam olsa, nə dərdim?!
Arxasınca o dünyaya gedərdim..!

KÖRPƏ SƏHƏR

Gecənin qara saçında
ulduzlar tel-tel sancağı,
"Ağ yol" şümşad barmağı.
Dan ulduğu taxılıb
Qiymətli üzük kimi.
Şölə çəkib o yanır,
Ocaqdakı köz kimi...
Ay da boyunbağısı,
ətrafa işıq saçır,
Daş-qaşın parıltısı.
Xəfif külək titrədir,
Bəm-bəyaz örpəyini.
İstəyir ki, çıxartsın,
əynindən köynəyini.
Gecə yaman bəzənib,
Yaman bəzənib gecə.
Ağ şəfəqlər süzülür,
o yuyunur gizlicə.
Baxıram bu büsata,
Baxıram göy üzünə.
Günəş qızıl quş kimi,
Girir onun köksünə.
Köksü qana boyanıb,
Gecənin başı üstdə,
körpə səhər dayanıb...

İYDƏ ÇİÇƏYİ

Bu iydə bu arxa,
bu yola yiyə.
Görəsən, əyilib
Bu iydə niyə?
Bəlkə üsyan edib,
o, əyriliyə..?
Düzəldə bilməyib
özü əyilib.
Hirsindən ağızı
gözü əyilib.
Bəlkə öz haqqını
ala bilməyib,
pul verib
tütəyi çala bilməyib.
Pulsuz tütək çalmaq
asan görünüb.
Odur ki,
gövdəsi iki bölünüb.
Bəlkə söyüdləri
saya salmayıb?..
Qələmə önündə
o, alçalmayıb.
Bəlkə iclaslarda
Çəpik çalmayıb?
Qərəz ki, zamana
Uduzub iydə.
Əyriliyə baxma,
Çiçəyi iylə...

İNSAN OLASAN

Sözü elə atır
elə tutur ki,
Sözdən söz çıxardır
elə udur ki...
Sözün lap gerçəyi,
əsli budur ki,
məntiqə söykənir.
...Hər nə danışsa,
aldanma, "dost" deyib
Sənlə barışsa,
Vay sənin halına
ara qarışsa...
Budur siyasətin
fiquru insan.
Fiqur insan,
səni insan olasan..!

BƏRƏKALLAH AĞLINA

Nə yoğurub yapasan,
Nə də alıb satasan.
Tost deyib, tərif deyib,
Hazır kökə tapasan...

Girişmişik bu işə,
İş də dönüb vərdişə.
Tər töküb qazanmışıq,
Qızıl kimi bir peşə.

Bu peşə - əsl peşə,
Öyrənib nəsil peşə.
İti bir balta kimi,
Hər şeyi kəsir peşə.

Təmiz sözdü, söhbətdi,
Bu çox nadir sənətdi.
Sənətkarı yetirən,
Heç şübhəsiz məktəbdi.

Məktəbimiz var olsun,
Müəllimlər sağ olsun!
Bizə rixsənd edənlər,
Sizlərə çox ar olsun..!

Qızarırıq, sizə nə?
Bozarırıq, sizə nə?
Sizdən yüz dəfə artıq,
Qazanırıq, sizə nə..?

Sabit-qədəm deyilik,
Hardan gəldi deyirik.
Halala haram qatıb,
Xımır-xımır yeyirik.

Bərəkallah ağlına,
Heyran qaldım nağlına.
Təzə xələt yaraşır,
Sənin boy-buxununa.

TƏN GƏLƏR

Qorxuruq ilanların,
Qarasından, ağından.
Atalar demiş bunu:
"Kasıbın olanından..."
İıanların zəhəri,
Dişlərinin altında.
İnsanların zəhəri,
Fikrin yeddi qatında.

Torpaq yeyən ilanı,
Qınamayın siz barı.
O, zəhərlə çıxarır,
Canından ağrıları.

Ət-yağ yeyən ilanlar,
Daha qorxunc olurlar.
İnsan qiyafəsində,
İlan tək qıvrılırlar.

Dünyanı udmaq istər,
Bələləri bir anda.
Zəhərdən özgə bir zad,
Yox onların qanında.

Onlar hücum çəkərlər,
Ölkələrə, xalqlara...
Zəhərləri bəs edər,
Minlərə, milyonlara...

Ölüm, qırğın, fəlakət -
Bu onların peşəsi.
İlanların böyüyü,
Əjdahanın yekəsi.

Buyursun ovsunçular,
Gəlsin ilan tutanlar.
Qutulara salınsın,
Dünyanı qorxudanlar.

Dərindən nəfəs alar,
Onda bəşər dincələr.
İlanlarla insanlar,
Bir-birinə tən gələr.

HİYLƏNİN QANADINDA

Hiylənin qanadında
zirvələrə ucalan,
Düzü əyriylə kəsib
ürəyincə kam alan,
Gəl sevinmə bu işə.
Arxaya bax, diqqət et
dövr eləyən gərdişə...
Fatehlər, sultanlar,
şahlar hardadı?
Hərəsi bir vərəq
tarix qatladı,
düzdü yan-yana.
İmtahan verirlər
onlar zamana.
Zaman həm tərəzi,
həm çəki daşı,
amansız hakimdi
əyriyə qarşı.
Sən də əyilərsən
onun önündə...
Zamanın damğası
sənin gönündə
iz salar onda.
Hamı görər səni
İblis donunda.